

БЮЛЕТЕНЬ

Організації Українських Націоналістів в Австралії

Ч.7 (47)

Л И П Е Н Ь - С Е Р П Е Н Ь

1985

ТЕРЕНОВА КОНФЕРЕНЦІЯ О.У.Н в АВСТРАЛІЇ

Теренова Конференція ОУН відбулася в дні 13-го Липня 1985р у двох частинах, перша частина з участю запрошених гостей і вибраних делегатів, а друга частина тільки для делегатів, щоб вислухали звіти, вибрати склад Теренового Керівництва і вкласти напрямки для дальшої діяльності.

Тереновий Керівник С.Книш відкрив Теренову Конференцію і привітав присутніх гостей і делегатів.

Після привітів українських політичних, наукових і громадських організацій які всі бажали, щоб Організація Українських Націоналістів успішно провела Теренову Конференцію для добра цілого українського загалу, предсідник С.Книш запросив п. Павла Дорожинського, представника ПУНу, виголосити доповідь на тему " Ситуація на Українському громадському відтинку і наші завдання".

Друга частина конференції, так як можна сподіватися, мала більше формальний характер.

Був прочитаний і затверджений протокол з попередньої Теренової Конференції. Були подані Звіти - Фінансовий і з діяльності Теренового Керівництва. Під час дискусії над звітами Павло Дорожинський подав вичерпуючу інформацію, згадав не тільки позитивної дії, але тех недомогання з організаційного боку нашої системи.

Під час звіту з діяльності Теренового Керівництва С.Книш звернув увагу на позитиви нашої діяльності, підкреслюючи, що нам треба посилити акцію щоб:

- 1) Здобувати і здобути довіря суспільно-громадського сектора не як одиниці, але як організації.
- 2) здобути довіря молодшого покоління до погляду що ми є вартісна і доцільна організація, у якої є мета, дія до мети і праця для добра української справи в найширшому зрозуміння перед усім.

Це неможна зробити без явної дії, яка покаже що Організація є спроможна рцінити теперешній світ.

Ми мусимо бути свідомі того що без молоді ні наша організація, ні наші важко здобуті й побудованні за остатні 35 років установи й інші українські організації перестануть незабаром існувати.

Отже П.Дорожинський каже, що життєвою konieczністю української спільноти є подбати про те, щоб молодь брала участь у загально - українському житті, а не замикалася виключно у своїх молодечих організаціях, які також є під загрозою.

Ми є переконенні що діяльність молоді мусить базуватися на:

- справах сучасних процесів в Україні
- роля молоді в тих процесах
- обовязки молоді в діаспорі
- знайомити оточення з Україною і про Українську Визвольну Боретьбу.

Теренове Керівництво стверджує, що нашим завданням є вести Українську Визвольну Політику, політику з перспективи потреб нашої Батьківщини - України.

Члени ОУН мусять усвідомити собі свою роль і місце в сучасній боротьбі українського народу на рідних землях та збагнути відповідальну роль націоналістичних кадрів на заході в допомозі цим рухам опору в Україні.

"Якщо Український Націоналістичний Рух має відіграти роль важливої сили в укладі українського політичного життя, то він мусять і надалі зберегти свою внутрішню єдність. Його ідейно програмові позиції мусять бути чітко з'ясовані, його тактика і стратегія достосовані до сучасних умов, а його участь у революційних процесах в Україні - незаперечним"
(7-ий ВЗУН)

Тереновий Керівник замітив, що все, що до тепер було зроблене, хоча й принесло позитивні наслідки, це замало. Нам треба більше зусилля вживати, щоб побільшити наше членство не тільки між нашими прихильниками, яких є доволі, але теж між жіноцтвом і молоддю.

Закінчуючи свій звіт, тереновий керівник ствердив, що майбутність Організації Українських Націоналістів на терені Австралії не залежить від нікого іншого крім нас, і тільки від нас. На закінчення Теренової Конференції всі присутні відспівали Український Національний Гимн.

СВІТОВА КООРДИНАЦІЙНА РАДА ІСНО

ІСНО охоплює у своїй системі 36 організацій -

КАНАДА:

- УНО - Українське Національне Об'єднання
- ОУК - Організація Українок Канади ім. О.Басараб
- УСТ - Українська Стрілецька Громада
- МУНО - Молодь Українського Національного Об'єднання
- ЗАРЕВО - Українське Академічне Об'єднання Канади
- Український Визвольний Фонд
- Інститут ім. О.Ольжича Канади
- Видавнича Спілка " НОВИЙ ШЛЯХ "

ЗСА:

- ОДВУ - Організація Державного Відродження України
- УЗХ - Український Золотий Хрест
- УВФ - Український Визвольний Фонд
- МУН - Молодь Української Націоналісти
- ЗАРЕВО - Українське Академічне Об'єднання
- Видавнича Спілка " САМОСТІЙНА УКРАЇНА "
- Фундація ім. О.Ольжича

АНГЛІЯ:

- ОУУВБ - Об'єднання Українців у Великій Британії
- УЖТ - Українське Жіноче Товариство ім.О.Теліги
- Молоді Українці у Британії
- ЛУП - Легія Українських Повстанців
- Фундація ім.О.Ольжича

ФРАНЦІЯ:

- УНБ - Українська Національна Єдність
- ОМУФ - Організація Української Молоді Франції
- Фундація ім. О.Ольжича
- Українське Націоналістичне Видавництво -
" Українське Слово "

НІМЕЧИНА:

- Фундація ім. О.Ольжича

АРГЕНТИНА:

- УТБ - Українське Товариство " Відродження "
- ЖОА - Жіноча Організація Аргентини при " Відродження "
- ОУМА - Організація Української Молоді Аргентини
- " НАШ КЛІЧ " Пресовий Орган " Відродження "

БРАЗИЛІЯ:

ХОС - Хлібєребське Освітній Союз
ЖОБ - Жіноча Організація Бразилій при ХОС
КЛЕМ - Клуб Літературне Мелоді
УБК - Українсько Бразилійський Клуб
- Фундація ім. О.Ольжича
ХЛИБОРОБ - Інформативний Орган ХОС-у

АВСТРАЛІЯ:

- Фундація ім О.Ольжича

Голова Світової Координаційної Ради ІСНО відвідав Австралію

В другій половині червня 1985 із ЗСА приїхав до Австралії Голова Світової Координаційної Ради ІСНО Павло Дорожинський з своєю дружиною Вірою.

Під час своєї кількатижневої подорожі П.Дорожинський відвідав більші поселення українців в Австралії, як Мельбурн, Сідней і Перт. На жаль, через індустріальні перешкоди він не міг відвідати Аделаїду й Камберу так, як планував.

У всіх осередках він відвідав важливі українські установи, зустрічався з церковними, науковими й громадськими діячами.

До Сіднею з Мельбурну Павло Дорожинський прибув у суботу 29-го червня і вже в той же день мав зустріч з віділом НТШ (молодша група), на якій він поінформував присутніх про напади на українців з боку Візенталля, створення комісії Дешена у Канаді і проте, які кроки пороблено щоб захистити добре ім'я українців, про створення Комісії Захисту Громадянських Прав КУК і тд.

В Неділю о год 2.00 п П.Дорожинський виступив в Українському Народньому Домі перед українською громадою з доповіддю на тему "До основних проблем українського питання", після якої відбулася цікава і жвава дискусія.

Після відпочинку в понеділок продовжувалися інтенсивні зустрічі, у вівторок з групою молодих, на якій було порушено цілий ряд проблем сучасного життя не тільки на суспільно-громадським секторі, але теж на політичному, що є дуже важливо, бо більшість молодих людей стоїть осторонь українських політичних проблем, не розуміють їх і назагал виявляють дуже мале зацікавлення в українському політичному житті.

Громада Ферфільд-Кабрамата, Відділ Союзу Українок, разом з спортовим Клубом, Київ у середу запросили Панство Дорожинських на спільну вичеру, на якій П.Дорожинський поінформував присутніх про події на терені СКВУ, перебіг зїзду СКВУ, відбуті пленарні засідання секретаріату СКВУ, плани праці СКВУ і труднощі у праці, взявши під увагу те що одне середовище оголосило, що їхні члени займуть позицію "конструктивної опозиції" в складі СКВУ. Це саме середовище на терені Америки причинилося до повного політичного двоподілу що розбило українську спільноту на дві групи і зараз немає вигляду на покращення становища. Доповідач дав вичерпучі відповіді й пояснення на запити.

В п'ятницю П.Дорожинський у супроводі С.Книша виїхав до Перту, де вони відбули цілий ряд зустрічей з церковними і громадськими діячами. В неділю, після Служби Божої, приїжджі гості взяли участь у храмовому святі і в трапезі Католицької церкви, а ввечері П.Дорожинський виступив перед громадою з доповіддю про сучасні актуальні громадські і політичні проблеми.

Повернувшись до Сіднею, П.Дорожинський був запрошений на зустріч з Пластунами - Сеньйорами і Старшими Пластунами, а день після того, в п'ятницю з Курінем Лісові Чорти. Можна ствердити, що ці зустрічі були менше вдалі, ніж загально-громадські зустрічі, що, на жаль, залишило в гостя негативне враження про наш Сіднейський Пласт, спеціально, коли взяти під увагу, що Павло Дорожинський присвячував і далі присвячує багато часу Пластові, як виховник і бувший Голова КПС Америки.

В суботу 13-го липня відбулася Теренова Конференція Організації Українських Націоналістів в якій взяли участь запрошенні гості і вибрані делегати членства.

Слідуючого дня о 2.00 год по відбулися Річні Загальні Збори Фондації ім.О.Ольжича, на яких П.Дорожинський коротко повідомив присутніх про ціль Фондації і стан Фондації ім.О.Ольжича в Канаді, ЗСА, Англії, Франції і Німеччині.

В той самий день на спільній вечері ми побажали гостям з ЗСА щасливої дороги і многих літ.

СВІТОВА КООРДИНАЦІЙНА РАДА ІСНО

ПРЕЗИДІН

10:10:00
10:10:10
10:10:20
10:10:30
10:10:40
10:10:50
10:11:00
10:11:10
10:11:20

Сідней, 16 липня 1971

Враховуючи те, що впродовж української
історії Іванко Ткаченко і його
Зустріч збори фондації ім. О. Ольжича в Канаді
також проводились іррегулярно у вигляді

Іванко Ткаченко
Іванко Ткаченко

Іванко Ткаченко
Іванко Ткаченко
Іванко Ткаченко

Іванко Ткаченко
Іванко Ткаченко
Іванко Ткаченко
Іванко Ткаченко
Іванко Ткаченко

М. Петровиц

ПОСИЛЕННЯ БОРОТЬБИ З НАЦІОНАЛІЗМОМ

В нещодавньому випуску "Коммуниста" появилася стаття ідеологічного секретаря Івано-Франківської області, Петра Сардачука, яка великою мірою роз'яснює причини посилення боротьби з "українським буржуазним націоналізмом", що її можна протягом останнього часу спостерігати. Треба при тому сказати, що в попередніх числах цього журналу ЦК КНСС появилися подібні статті, на тему "небезпеки" ідеологічного прокинення та психологічної війни в Прибалтиці, яку нібито веде Захід і зокрема Америка, проти ССР. При чому у всіх цих статтях, авторами яких є прибалтійські підлабузники Москви, б'ють у дзвін тривоги з приводу проникання західних впливів в ці республіки. Тепер же, як виходить, і західно-українські землі знаходяться в обличчі подібної "небезпеки".

У своїй статті Сардачук підкреслює, що однією з причин податливості західних українців на ідеологічні "диверсії" є той факт, що вони куди пізніше, бо щойно 1939 року, опинилися під блаженним впливом совєтської системи та що до того часу їхню свідомість затриввали впливи українських націоналістичних організацій і уніятської Церкви. Через те, як він каже, "ми й сьогодні знаходимося на передових полях ідеологічної конфронтації". Усе це Сардачук приписує "підривному емігрантським центрам", при чому в доказ цього він широко обговорює "пресову конференцію" в Києві, на якій лікар з Івано-Франківська Кухтяк "розвінчував" широко згодом спопуляризовану пропагандивно в совєтській пресі "підривну діяльність" українських націоналістичних груп за кордоном і їхніх "опікунів" американську розвідку.

Як виходить із статті Сардачука, після цієї конференції Кухтяка в Києві, в Західній Україні почалася широко zakresна пропагандивна кампанія спрямована проти українського націоналізму й УКЦеркви. Почалася також т.зв. ідеологічна обробка молоді й інтелігенції з метою посилення совєтського "інтернаціоналізму" й послаблення серед них впливів буржуазної пропаганди. В усю цю кампанію включено весь пропагандивно-партійний апарат і великою мірою кадри інтелігенції, що мусять проводити роз'яснювальну антинаціоналістичну акцію.

При тому совєтська пропаганда широко використовувала деякі покайні заяви, правда, нечисленні, що були продиктовані їм органами КГБ й ними підписані. Йдеться тут головню про дві такі покайні заяви - одна о. Василя Ромашюка, опублікована спершу в "Прикарпатській Правді" /2 березня 1933р/ а згодом в 17 числі "Вістей з України" і друга, на Заході майже невідома покайня заява П. Антоновича, опублікована також в Івано-Франківській "Прикарпатській Правді". Сардачук пише, що П. Антонович є родичем Степана Бандери і в зв'язку з тим що совєтські пропагандисти цю покайню заяву широко використовують.

Варто при тому відзначити що сьогодні центром усієї цієї антинаціоналістичної пропаганди став не Львів, а Івано-Франківськ. Це пов'язано, мабуть, з тим, що саме на Прикарпатті, а то й в

Карпатах проходили події, які вказують на можливість існування там підпілля. В цій околиці в таємних обставинах під час перестрілки загинув брат католицького церковного діяча Йосифа Терелі Борис, а на Підкарпатті арештовано не так давно групу молоді за якусь ближче невідому "злочинну діяльність". Нагадаймо, що саме цей терен був надовше полем діяльності УПА.

Але, як можна думати, не лише Західня Україна підпадає під впливи "ворожої" пропаганди. По всім Україні широко прокочується хвиля антинаціоналістичної кампанії. Ми вже на іншому місці писали про засилля пропагандивних антинаціоналістичних і антицерковних фільмів що на них зганяють передусім молодь, щоб таким чином утвердити серед неї переконання про "націоналістичних злочинців". Як здається, інших методів "переслідування" немає, бо усієї цієї масової писаної макулятури вона не читає. Як і взагалі ніхто її не читає. Отже "зорово" слід "переконувати".

Крім того і далі видаються різні памфлети, скеровані проти націоналізму, УКЦеркви та УАПЦеркви. В видавництві "Дніпро" появилася нова книга-памфлет горезвісного кагебістського "вченого" Римаренка "З ким і проти кого", темою якої є т. зв. "антинародна діяльність українських буржуазних націоналістів". В ній є широкий вахляр фальсифікованої історії українських визвольних змагань, починаючи з 1917 р., і кінчаючи сучасністю. При тому отой Римаренко, що називає себе доктором філософських наук, мішає такі назви як УНР /Українська Народна Республіка/ з Центральною Радою, називає УНР - Українською Національною Радою /!?!/ й "викриває" петлюрівців як "найлютіших зрадників українського народу", що згодом стояли на "спецслужбі" буржуазної Польщі та боярської Румунії і "заплямували себе страхітливими злочинами, масовим терором, вбивствами, грабежами" тощо. В такому брехливому "науково-філософському стилі" написана ціла книжка Римаренка.

Не обійшлося без нападок і на український відділ радіо "Свобода", що протягом останнього часу, після змін, що зайшли там, щораз частіше трапляється. Дав про себе дати й інший "лауреат премії імені Галана" та "науковець" Клим Дмитрук, альяс Гальський, що має за собою цілий ряд памфлетів-книжок, скерованих проти українських буржуазних націоналістів". В "Радянській Україні" надрукована його стаття, у якій він на відомий йому лад "розвінчує" всіх, почавши від Лосафата Кунцевича, по через Євгена Коновальця, "зловісну" УПА, бандерівців, мельниківців, що, мовляв, з наказу Пентагону й НАТО "гострять ножі". Одним словом параноїдне виливання помий по всіх противників російсько-советської системи в Україні, на діяльність української імміграції.

Зайнявся цими "проблемами" й "Комуніст України" в статті "В обози імперіалістичної реакції". Стаття скерована проти Америки, чи пак президента Регена і його адміністрації та проти українських "націоналістичних ватажків", яким і присвячена більшість статті, зокрема з'яздові СКБУ, політичній діяльності обидвох відламків ОУН і знову ж таки українській редакції радіо "Свобода". Загальна спрямованість статті - "доказати", що українська "буржуазна" еміграція прагне ядерної війни проти ССРСР. Стиль - такий же самий примітивний, як і всіх писань, скерованих проти націоналістів. Навряд чи все це може когось в Україні переконати. Водночас все це доказує "надшарпаність" нервів окупанта.

Українське Слово.

Фундація і . Ольжича.

Річні Загальні Збори Фундації ім. О.Ольжича відбулися в неділю дня 14-го липня с.год. 2.00 по пол. 1985р.

Зборами керував Голова тимчасового складу дирекції Фундації С. Книш. Після прийняття звітів Загальні збори уділили абсолюторію уступаючій дирекції, а тоді С.Книш попросив п. Павла Дорожинського розказати присутнім про цілі Фундації, про стан Фундації ім. О.Ольжича в інших країнах світу, так як у Канаді, ЗСА, Англії Франції і Німеччині, бо п. Дорожинський недавно відвідував ці країни і був присутній на подібних зборах Фундації.

Фундації мають план публікувати та поширювати висліди наукових дослідів у світових мовах, щоб причинитися до кращого розуміння Української і прав та проблем народів Східної Європи у вільному світі.

Загальні Збори вибрали нову Дирекцію Фундації ім.О.Ольжича в наступчій складі:

Пан В. Буштедт	Пані З. Вовк
Панід. Володимирів	Пан Є. Валіхновський
Пан Б. Гурій	Пан Ю. Дехніч
Пан Р. Дехніч	Пан С. Книш
Пан К. Суховерський	Пан І. Шорш

На терені Австралії, Фундація ім.О.Ольжича є заінкопорована на всю Австралію і тому, що це є неприбуткова дослідна інституція, вона є звільнена від податків.

Дослідна й видавнична праця вимагає чималих коштів, і власне, дослідна Фундація ім.О.Ольжича надіється, що українське громадянство щедро відгукнеться своїми пожертвами, щоб уможливити її широку діяльність. Директори звертаються до всього українського громадянства з проханням допомогти щедрими пожертвами виконати нелегке, але важливе для історичної правди завдання.

Це ви можете зробити різними способами:

- а/ Ставайте членами Фундації, ставайте меценатами.
- б/ Записуйте частину свого майна у заповітах на користь Фундації.
- в/ Робіть позичковий договір з Фундацією на термін на три роки по 10% або менше відсотків.

Директори запрошують зацікавлених осіб і українських інституцій ставати членами Фундації ім. О.Ольжича:

- звичайним членом, вплачувати першого року \$35.00 дол, а потім \$10.00 дол. річно.
- членом меценатом, складаючи пожертву в сумі \$1000.00 дол.
- членом Добродієм, складаючи пожертву в сумі \$500.00 дол.

Наслідуйте таких членів:

Члени Меценатів

Г. Денис
Г. Дехніч
С. Книш
В. Суховерський
Т. Толчій
С. Цимбалюк

Члени Добродіїв

Г. Бей
В. Буштедт
Ю. Вовк
К. Суховерський
І. Шорш

Фундація оголосила книгозбір

Вже довший час можна спостерігати, що українська спільнота втрачає великий народний скарб себто українську книжку. Шо раз є більше і більше прикладів, коли хтось із старшого покоління - любитель української книжки - відходить у вічність, а його чи її діти не цікавляться цими книжками і викидають або спалюють їх. Щоб запобігти такій втраті, Фундація оголошує книгозбір. Зголошуйте ваші непотрібні книжки до членів Фундації, а ми їх у вас підберемо або запишемо книжки у Вашому заповіті на користь Фундації.

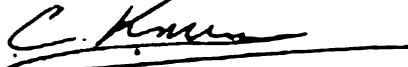
Всі книжки, які ми отримаємо, будуть впорядковані і якщо збереться велика їх кількість, / ми віримо у те/, то ми є певні, що знайдеться приміщення для них при Фундації Українознавчих Студіях /при Макворті Університет/, щоб усі українці могли користатися ними, а спеціально ті, які вчать або роблять дослідчі проєкти.

У всіх справах Фундації просимо писати на:

THE OLZHYCH FOUNDATION LIMITED
P.O. Box 407,
FAIRFIELD, N.S.W. 2165

Або дзвонити до М. Дехніч
С. Книш

Є Валіхновський
Б. ГузіЙ

За Дирекцію Фундації ім. О.Ольжича

1985 РІК МОЛОДІ

Рік молоді відбувається під кличами - мир, участь у діяльності і розвиток. В липні в Москві розпочався 12-тий Світовий Фестиваль Молоді і студентів, в якому бере участь 60,000 з застановою дібраних молодих людей. Цей Фестиваль дає нам погляд на сильну зацікавленість Москви в "молодечих справах". Тому що теперішній Австралійський уряд готовий співпрацювати з ССРСР то і нашу країну репрезентувала група молоді/цікаво хто заплатив їхні кошти!/ Можемо сподіватися що цю подію Москва добре використає і проведе пропаганду про чудеса Советського Союзу. Добре, що Конференція Інтернаціональної Молоді, яка відбулася в Імаїці, не була саботована, хоча спроби зі сторони Москви були. Можливо, що найліпший пункт цієї не-московської конференції була доповідь Владимира Буковського, який дуже успішно виголосив доповідь, яку так добре сприяло десь понад 1000 молодих політичних провідників, що це дає надію, що демократія таки устоїть проти навалу Москви.

ЗАЯВА ОЛЬГИ МАТУСЕВИЧ

Члена Української Громадської Групи Ольгу Гейко-Матусевич напередодні звільнення після відбуття трирічного ув'язнення, 1983 року в друге "засудили до трьох років концтаборів загального режиму за "антисоветську агітацію і пропаганду" на підставі "свідчень" донощиків в концтаборі.

Недавно на Захід продісталася з Мордовського концтабору, де сидить О.Матусевич, її заява, спрямована до Президії Верховної Ради ССРСР, написана з приводу Дня українського політв'язня 12-го січня. В цій заяві Ольга Матусевич пише.

"Бути в наші дні українцем - це ознака поганого тону. Це означає бути об'єктом знущання і зневажання з боку шовіністичних елементів, що зовсім не карається, а навпаки, ще й потурається властями. Бути ж українцем - свідомим - найтяжчий державний злочин. Це означає стати об'єктом образ, погроз, шантажу, побиття, переслідувань і репресій з боку советських "органів". Бути свідомим українцем, чинити опір повсякдній русифікації - це значить стати в'язнем сумління, поневіритися в советських тюрмах і концтаборах, жити далеко від України.

Сьогодні, 12-го січня, коли все прогресивне людство відзначає День українського політв'язня в ССРСР, я, відлучена від Батьківщини, позбавлена можливості не тільки користуватися осягами української думки та культури, а й практично розмовляти рідною українською мовою, заборонена за колючий дрот жіночого політтабору в Мордовії, заявляю, що я - українка, українка з духу і крові, і буду завжди та всюди відстоювати своє священне право бути українкою і право України на існування та незалежність." Ольга Матусевич.

Українське Слово.

РОБІТНИКАМ - МЯСО, ПРОФСПІЛКАМ - НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ВІД КПСС

Незадоволення і спротив трудящих в Советському Союзі зростає в наслідок наростання харчової кризи. Ось типовий приклад робітничого бунту проти партійної неволи.

Едуард Крицький закінчив технікум рибної промисловості і працював на риболовецьких суднах Мурманського порту. Тут він почав свою діяльність у харчових протестах і демонстраціях та організуванні незалежної від партії профспілки. В 1979 році його звільнили з риболовецького флоту. Крицький переїхав до Кривого Рога в Україну, де, працюючи водієм, брав участь в організації вільної профспілки яка нараховувала близько 40 членів. 1-го травня 1980 року Крицький на демонстрації тримав транспарант: "Робітникам - м'ясо, профспілкам - незалежність від КПСС". Його арештували і засудили за "хуліганство" на 3 роки табору загального режиму. Він написав заяву про зречення советського громадянства в наслідок "непогодження із політичним, економічним, та соціальним ладом". Перед кінцем трирічного ув'язнення Крицького знову засудили на три роки ув'язнення. Відбуває покарання в Кременчузькому таборі.

Знаменним в біографії освіченого робітника Крицького є переростання економічного бунту в політичний, боротьба за хліб переросла в "непогодження із політичним ...ладом". Цей маленький факт варто зауважити тому, що він є типовим в житті зростаючої міської маси Советського Союзу.

Новий Шлях.